

заластавише въпросытъ . . . , имате, госпоже, голъма
симпатия къмъ тъхъ!

— Грънката е твоя; нѣколко дни подиръ свадбата си, посѣтихъ областта Валенція. Бѣхъ великолѣпно и царски прѣта като гостянка въ дома на Мавра Деласкара д'Алберика, и когато поискахъ, какъто му обѣщахъ, да го гостѣхъ и азъ въ Ескуріалъ, или въ Арангуезъ, ты са въспротиви.

— Таквози посѣщеніе, симпатия толкози публична, толкози явна ще са покажаше противна на идеитъ . . . на плановетъ които царскытъ съвѣтъ си е съставилъ.

— За тъзи идеи, за тъзи планове ще говоримъ подиръ малко. Но истинното е, че ты и съвѣтъ са въспротовихте на една испанска царица да испълни обѣщанието си. Останжхъ слѣдователно длѣжница на Мавра Деласкара д'Алберика и на домашнитъ му. Ето защо кога са представи случай, ще испълнямъ длѣжностите си като ги защитявамъ.

— Струва ми са че В. Величество до сега много добрины имъ сторихте. Во времето на посѣщеніето си причислихте въ реда на благороднитъ, Мавра д'Алберика и фамиліята му.

— То бѣше справедливо подиръ услугите които тъ направихъ. Чрезъ тъхъ Испанія става днесъ по-богата и поплодоносна.

— Но онуй което трудно быхте оправдали, и кое то исказва смѣла идея отъ тъхна страна, която има за цѣль да въздори притезаніята на праотцитъ имъ, е че Алберикъ и синъ му приложихъ на новитъ гербове на фамиліята си цвѣтьето на нара на сине поле.

— А! нарово цвѣтье! . . . рече като са причерви царицата; не ми са струва че умътъ имъ е отишълъ на праотцитъ имъ, grenadскытъ⁽¹⁾ царе, когато са приели този знакъ, много невиненъ, по мое мнѣніе. »

И, безъ да иска, очигъ ѝ са обирници къмъ простото перюзе, което направено на пръстенъ, носяще съкоги на пръста си; и послѣ като че ѝ вдъхниха

(1) Гренад, значи наръ.